

ΠΜΣ «ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ»

Μάθημα: «Πρόληψη του εγκλήματος και κοινωνική επανένταξη των αποφυλακισθέντων»

Διδάσκων: Ομότιμος Καθηγητής Αντώνης Μαγγανάς

Ακαδημαϊκό έτος : 2019-2020 Β' Εξάμηνο

Η εργασία αναρτήθηκε με την συγκατάθεση του συγγραφέα

«Συνέντευξη σε θύμα σεξουαλικής κακοποίησης»

Μεταπτυχιακή φοιτήτρια: Κωνσταντίνα Παπαδάκη

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στα πλαίσια του μαθήματος «Πρόληψη του εγκλήματος και κοινωνική επανένταξη των αποφυλακισθέντων», επιλέχθηκε να γίνει μια ποιοτική έρευνα για το ζήτημα της σεξουαλικής κακοποίησης των γυναικών. Συγκεκριμένα, η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε με μια γυναίκα, θύμα σεξουαλικής κακοποίησης. Το συγκεκριμένο περιστατικό κακοποίησης το υπέστη κατά την παιδική της ηλικία. Μέσα από την συνέντευξη, λοιπόν, αναδεικνύεται, όχι μόνο το περιστατικό σαν γεγονός, αλλά ποικίλα κοινωνικά και ψυχολογικά ζητήματα. Αρχικά, αναδεικνύεται τόσο ο κοινωνικός αποκλεισμός που υφίστανται ακόμα και σήμερα στην Ελλάδα παιδιά μεταναστών όσο και ο δεύτερος ρόλος που συνεχίζει να έχει η γυναίκα μέσα στην ελληνική κοινωνία. Επιπρόσθετα, γίνεται σαφές, ότι ενώ διανύουμε τον 21^ο αιώνα, το ζήτημα αυτό συνεχίζει να αποτελεί κοινωνικό «ταμπού» με αποτέλεσμα να μην αποκαλύπτεται εύκολα και να μην καταγγέλλεται στις αρχές.

Έτσι, σκοπός της συνέντευξης ήταν να ρίξει φως σε κάποιους, έστω, λόγους ή αιτίες που τα θύματα σεξουαλικών πράξεων δεν αποκαλύπτουν το περιστατικό όχι μόνο στις αρχές αλλά και στους οικείους τους. Αλλά και τι μπορεί να είναι τελικά αυτό, που τους βοηθά να μιλήσουν και να αποκαλύψουν τι τους συνέβη. Από την άλλη, καταδεικνύεται το πόσο σημαντικό είναι το θύμα που υπέστη σεξουαλική κακοποίηση να βρει άμεσα βοήθεια και κυρίως ψυχολογική, καθώς τέτοιου είδους περιστατικά παγιώνονται στην ψυχή των ανθρώπων και δημιουργούν ψυχικά τραύματα, που αργότερα πολλές φορές είναι δύσκολο να επιλυθούν. Είναι ευθύνη όλων μας να στεκόμαστε δίπλα σε τέτοια άτομα και ιδίως η Εγκληματολογία ως επιστήμη θα πρέπει να επικεντρωθεί στους τρόπους με τους οποίους,

μπορούν τέτοια γεγονότα να μην μένουν στο σκοτάδι και να αποκαλύπτονται. Τέλος, θα πρέπει να συνεχίσει να υπάρχει ευρεία ενημέρωση για την σεξουαλική κακοποίηση με κάθε τρόπο, από τον τομέα της εκπαίδευσης μέχρι και τα Μ.Μ.Ε, ώστε τα θύματα να γνωρίζουν που να απευθυνθούν και να βρουν υποστήριξη.

(Παρακάτω ακολουθεί όλο το απόσπασμα της συνέντευξης, Όπου Σ = Συνεντευκτής και όπου Μ= συνεντευξιαζόμενη).

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

(Μ, 25 χρονών)

Μ: Και επειδή είχε η μαμά μου συγγενείς μείναμε στο Κουφόπουλο, σε ένα χωριό, εε και μείναμε μέχρι την Δ' Δημοτικού, δηλαδή έκανα σχολείο, Α' Β' Γ' και Δ' Δημοτικού εκεί...

Σ: Και όταν ήσουν Δ' Δημοτικού έφυγες και ήρθατε Μεγαλόπολη μετά ναι...

Μ: Στο χωριό αυτό δεν είχε πολύ κόσμο γενικά, δηλαδή ήταν ένα ορεινό χωριό, λίγοι κάτοικοι, γενικά οι μόνοι ξένοι είμασταν εμείς στην ουσία, ξένοι, που δεν τους ξέρανε

Σ: Ήταν Έλληνες δηλαδή κατά κύριο λόγο....

Μ: Οι περισσότεροι ναι... βασικά όλοι, νομίζω οι μόνοι αλλοδαποί ήμασταν εμείς, αλλά γενικά μας δεχτήκανε, μας δεχτήκανε νορμάλ, δεν μπορώ να πω....

Σ: Τότε στην οικογένεια ήσουν εσύ και η μικρή σου η αδερφή η Χ;

Μ: Ναι η Χ ήταν μωρό, δηλαδή ότι είχε γεννηθεί μετά από λίγο που πήγαμε... εεε.. δεν θυμάμαι πολλά, δηλαδή από αυτά, αλλά θυμάμαι γενικά ότι ήταν ωραία και του χωριού με αγαπούσανε με προσέχανε, ήμουν το μόνο παιδάκι γιατί οι περισσότεροι ήταν ηλικιωμένοι, ήταν μεγάλοι...

Σ: Και σχολείο που πήγαινες;

Μ: Σχολείο πήγαινα στην Ανδρίτσαινα και εκεί ήμασταν πέντε παιδιά, απ' όλα τα χωριά, δεν ήμασταν πολλά

Σ: Παρές είχες εκεί στο σχολείο;

Μ: Όχι, το σχολείο δεν μου άρεσε, δεν με κάνανε παρέα στο σχολείο, εμμμ γιατί, γιατί ήμουν από ξένη χώρα δεν με παίζανε και αν με παίζανε με βάζανε να κάνω την υπηρέτρια και μπορεί στο επόμενο διάλλειμα να μην μου μιλούσανε πάλι, δηλαδή την μία μου μιλούσανε την άλλη όχι, δηλαδή στο ένα διάλλειμα Α! Θέλουμε υπηρέτρια, αν θες να παίζεις μαζί μας θα κάνεις αυτό, αν όχι στο επόμενο διάλλειμα που δεν τους άρεσε αυτό το παιχνίδι μπορεί να μην μου μιλούσανε πάλι. Δηλαδή αυτό δεν μπορώ να πω ότι είχα φίλους

κανονικούς μέχρι την Γ' Δημοτικού, ό,τι παρέες είχα ήταν στο χωριό, που πήγαινα σε κάτι γιαγιάδες, μπορεί κάποιες να μου μαγείρευαν το μεσημέρι, γιατί δεν είχαν και εγγόνια ή γιατί μπορεί τα εγγόνια τους να έλειπαν ή οτιδήποτε. Έτσι είχαμε και ένα ζευγάρι ηλικιωμένων που μένανε δίπλα μας....

Σ: Ηλικιωμένων.. δηλαδή τι ηλικία άνω των 60;

Μ: Εκεί φαντάζομαι ...60... και πήγαινα... και αυτοί δεν ερχόντουσαν συνέχεια στο χωριό... ερχόντουσαν Χριστούγεννα, Πάσχα.

Σ: Δηλαδή δεν ήταν μόνιμοι κάτοικοι του χωριού;

Μ: Όχι ήταν εποχιακοί, δηλαδή ερχόντουσαν ανά διαστήματα. Και ξέρεις πήγαινα συνέχεια από εκεί σαν παιδάκι...

Σ: Μένατε κοντά; Δηλαδή πως ξεκίνησαν οι γονείς σου να κάνουν παρέα;

Μ: Απέναντί μας, δηλαδή την πρώτη φορά είχα πάει με τη μαμά μου να τους καθαρίσει το σπίτι.

Σ: Δηλαδή η μαμά σου δούλευε σε αυτή την οικογένεια, πήγαινε και τους καθάριζε το σπίτι;

Μ: Ναι τον πρώτο καιρό θυμάμαι πως είχε πάει για δουλειά και μετά όταν τελείωνε έλεγε η γυναίκα κάτσε για καφέ και ρωτούσε το κοριτσάκι πόσο είναι, γενικά όλα αυτά... και μετά όταν ερχόντουσαν στο σπίτι τους, με φώναζε η κυρία..... δεν θυμάμαι πως την λένε ...να πάω από εκεί μου έδινε γλυκά, πήγαινα στην μαμά μου ταπεράκια, δηλαδή μπορεί να μου έδινε η μαμά μου ταπεράκια για να τους τα γυρίσω πίσω, δηλαδή πάντα πήγαινα για κάποιο λόγο, δεν πήγαινα έτσι, εεε.... αυτή ήταν παντρεμένη με έναν παππού.

Σ: Μεγάλος, δηλαδή, αυτός σε ηλικία;

Μ: Ναι.60-70... πόσο να ήτανε;

Σ: εντάξει, δεν πειράζει, αν δεν θυμάσαι...

Μ: Δεν θυμάμαι ούτε το όνομά του, ούτε.... Θυμάμαι απλά το σπίτι... το στάβλο με το γαϊδούρι, θυμάμαι την αυλή, την τραπεζαρία... όνομα όμως δεν θυμάμαι ... εεε τον πρώτο καιρό ήταν όλα ωραία δηλαδή κάθε φορά που πήγαινα... δεν... δηλαδή δεν ήταν κάτι περίεργο!!! Δηλαδή καθόμουν με την γυναίκα του, με αυτούς, βλέπαμε τηλεόραση, όχι κάτι περίεργο... Από ένα σημείο και μετά, κάθε φορά που πήγαινα η γυναίκα του έλειπε... για έναν περίεργο λόγο, δεν ήταν εκεί ή κάθε φορά που πήγαινα μου έβρισκε δικαιολογίες του τύπου, έλα πάμε να παίξουμε στην αυλή, πάμε να παίξουμε στο υπόγειο ή έλα να σου δείξω το γαϊδουράκι στη...

Σ: Στο στάβλο....

Μ: Στο στάβλο ...και εγώ σαν παιδάκι, πήγαινα! Αλλά ο στάβλος ήταν το πιο συχνό.. που γινότανε.. δηλαδή τώρα μου έρχεται στο μυαλό αυτή η μυρωδιά του στάβλου, του άχυρου, αυτή η ιδρωτίλα... αυτό το... ωχ θεέ μου...

Σ: Αν θες μπορούμε να σταματήσουμε...

Μ: όχι, όχι.... Αυτή η μυρωδιά του δεν ξέρω.... Μια περίεργη μυρωδιά... αυτό που μυρίζει στάβλος και λες τι κάνω εγώ εδώ μέσα; Αλλά ξέρεις ποτέ δεν ήταν το πάμε για λίγο σου δείχνω το γαϊδουράκι και φεύγουμε ...πάντα ήταν παραπάνω απ' ότι έπρεπε ...εεε... δεν θυμάμαι πως ξεκίνησε πως... πως... αλλά απλά θυμάμαι... δηλαδή αυτή τη στιγμή αυτό μου ήρθε στο μυαλό.... Ότι είναι καθισμένος πάνω στα... πάνω σε μια μπάλα σανό τι σκατά είναι... ήταν αυτό... και με έχει τραβήξει.... Με έχει τραβήξει πάνω του και μου λέει έλα να σου δείξω και κάτι άλλο εκτός από το γαϊδουράκι.. κατεβάζει... κατεβάζει το παντελόνι του.. κατεβάζει και το εσώρουχο και δείχνει το πουλί του, που δεν πρέπει να ήταν σηκωμένο... και μου λέει πιάστο δεν θα σε πειράξει, ότι μην φοβάσαι, ότι εντάξει δεν είναι κάτι κακό και πως βλέπεις το γαϊδουράκι έτσι είναι και αυτό απλά είναι πάνω στον άνθρωπο και ξέρω εγώ, δειλά δειλά έβαλα το χέρι μου πάνω στο πουλί του και συνέχισε στο χάιδεψε το δεν είναι κακό και ξέρεις όσο το ακουμπούσα αυτό τόσο σηκωνότανε.... Θυμάμαι ότι κατέβασε και το δικό μου εσώρουχοεμ... από εδώ και πέρα τον θυμάμαι να αναστενάζει θυμάμαι να μην μου αρέσει να μην ξέρω τα είναι αυτό που γίνεται... ότι θυμάμαι να... να φωνάζει το γαϊδούρι γενικά δεν ήταν ωραία εκεί που ήτανε...

Σ: Αυτός εσένα σε πείραξε περισσότερο;

Μ: δεν θυμάμαι, αλλά θυμάμαι ότι αναστέναζε ότι έδειχνε ικανοποίηση ότι χαιρότανε, εγώ δεν θυμάμαι τι γινότανε σε εμένα ...αλλά θυμάμαι τα χέρια να είναι πάνω μου να με ακουμπάνε γενικά ένα γλοιώδες πράγμα και όταν τελείωσε μου είπε ξέρω εγώ έλα πάμε, πήγαμε μέσα στο σπίτι άνετα σε φάση... και καθώς πηγαίναμε στο σπίτι λέει εντάξει δεν έγινε κάτι κακό ...δεν υπάρχει λόγος να το πεις στην γυναίκα μου ή στη μαμά σου..δεν κάναμε κάτι κακό ...σου έδειξα πάλι το γαϊδουράκι... και αυτό μετά γινόταν συνέχεια κάθε φορά που πήγαινα είτε στην τραπεζαρία, που η γυναίκα του πάλι μπορεί να έλειπε για έναν περίεργο λόγο.. ή στη αυλή μου έλεγε έλα πάμε να παίξουμε το παιχνίδι που σου αρέσει και περνάς ωραία δηλαδή το έκανε με έναν τρόπο που με έκανε να πιστεύω ότι και εμένα μου αρέσει αυτό ότι θέλω να γίνεται αυτό, ότι δεν είναι κάτι κακό και ότι είναι φυσιολογικό που συμβαίνει..εε.. δεν ξέρω πόσο χρόνων ήμουν... γύρω στα 6 φαντάζομαι 7...δηλαδή δεν νομίζω ότι ήμουν πιο μικρή, δεν θα με αφήνανε να πηγαίνω και μόνη μου πιο μικρή... απλά από ένα σημείο και μετά δεν ήθελα να πηγαίνω από ένα σημείο και μετά δεν μου άρεσε δεν... δηλαδή μου έλεγε και η μαμά μου θα πας απέναντι στο μπάρμπα Θανάση ;; και τη γυναίκα του... και της έλεγα δεν θέλω να πάω... έλα μου έλεγε αφού σε συμπαθούν θα σου δώσουν και κουλουράκια, μπισκότα, ότι μου δίνανε κάθε φορά... και της έλεγα δεν θέλω να πάω ...θα πάω πιο μετά, είχα αρχίσει να φέρνω αντίσταση δεν ήθελα να πηγαίνω τόσο συχνά όσο πήγαινα πιο παλιά γιατί ... γιατί ήξερα ότι μόλις μείνουμε μόνοι μας θα γίνει αυτό πάλι... ότι θα είναι έτσι η κατάσταση και ότι η γυναίκα του θα έλειπε δηλαδή από ένα σημείο και μετά δεν ήταν ποτέ εκεί όταν πήγαινα... δηλαδή μπορεί να πήγαινα να του έλεγα έφερα το μπολάκι... και μ έλεγε άστο.. άστο θα το δούμε μετά αυτό, δηλαδή από ένα σημείο και μετά έμπαινε κατευθείαν στο..στο ψητό... δεν ...χρονοτριβούσε ιδιαίτερα...

Σ: Αυτό δηλαδή θυμάσαι να γινόταν για πάρα πολύ καιρό; δηλαδή πόσο περίπου καιρό γινόταν;

Μ: Κανά χρόνο... 2... αλλά σου είπα ερχόταν Χριστούγεννα, Πάσχα.. αλλά όταν ήταν εκεί γινόταν.... Δηλαδή και αν δεν πήγαινα με αναζητούσε... δηλαδή θα έλεγε και έλα από εδώ και που είναι η μικρή; και τι κάνει; αλλά σε κανέναν δεν είχε φανεί περίεργο γιατί.. γιατί πάντα θα μου έστελνε κάποιο ταπεράκι... θα ζητούσε κάτι, της φέραμε παιχνίδι από την Αθήνα, να έρθει να το πάρει... μου είχαν πάρει κάτι κουζινικά... τα οποία τα είχα θάψει μέσα στην άμμο ...(γέλια) τα κουζινικά... και όταν με ρώτησε η μαμά μου τι τα έκανες τα παιχνίδια σου αυτά ; της λέω τα έθαψα... μου λέει γιατί και της λέω γιατί δεν θέλω να τα σπάσω και τα έχω κρύψει της λέω γιατί όταν θα ξεμείνω από παιχνίδια να πάω να τα βρω ...αλλά εγώ απλά δεν τα ήθελα, τα έκρυψα στην άμμο ...δεν τα ήθελα ποτέ μου αυτά τα κουζινικά ...εεε και θυμάμαι όταν πέθανε γιατί πέθανε πρώτος αυτός, χάρηκα... δεν ξέρω γιατί δηλαδή όλοι ήταν σε φάση κρίμα, καλός άνθρωπος, δηλαδή όλες αυτές τις μπουρδες που λένε.. αλλά εγώ ... ήμουν σε φάση εντάξει δεν έγινε κάτι ...δεν ξέρω γιατί, χάρηκα...

Σ: Να σε ρωτήσω κάτι;

Μ: Ναι...

Σ: Όταν γινόταν όλο αυτό το πράγμα, που σε καλούσε στο σπίτι του και... εσύ απ' ό,τι καταλαβαίνω από αυτά που λες, ένιωθες ότι όλο αυτό το πράγμα δεν ήταν κάτι καλό;

Μ: ναι...

Σ: ήσουν γύρω στα 6-7;

Μ: 6-7....

Σ: ένιωθες λοιπόν ότι όλο αυτό δεν ήταν σωστό, καταλάβαινες ότι είναι λάθος, ένιωθες ότι καταπιέζεσαι... σαν παιδί δεν σου είχε περάσει από το μυαλό να πας να το πεις στη μητέρα σου;

Μ: Όχι, μεγαλώνοντας δεν το έχω σκεφτεί δηλαδή είναι πολύ λίγες οι φορές, είναι η τέταρτη φορά που το συζητάω αυτό ...κατάλαβα ότι δεν τους το έλεγα γιατί φοβόμουν.. ότι ποιος θα πιστέψει ένα παιδάκι... ότι και η μαμά μου γενικά δεν έχουμε τις καλές σχέσεις που θα πας να της πεις μαμά έγινε αυτό και θα σου πει ναι παιδάκι μου έλα να το συζητήσουμε.. είναι πιο.. ρε παιδί μου το μυαλό της πιο κλειστό, τι θα πει ο κόσμος ...και μην δώσουμε δικαιώματα στο κόσμο και ... και ο κόσμος.... Γενικά ο κόσμος! Το τι θα πει ο κόσμος, εδώ ο κόσμος καίγεται, εμάς μας νοιάζει όμως τι θα πει ο κόσμος... και πίστευα ότι δεν θα με πιστέψει , φοβόμουν ότι ήμουν σίγουρη ότι κάπως... δηλαδή όλα αυτά μεγαλώνοντας... σαν παιδάκι απλά δεν είχα την άνεση να της το πω...

Σ: Και ένιωθες ενοχές, ότι φταις εσύ για αυτό;

Μ: ναι ότι αφού μου έλεγε ότι παίζουμε και έλεγα μάλλον έτσι παίζουν και τα άλλα παιδάκια άρα, τι να της πω,,,

Σ: Αλλά είχες μέσα το ένστικτο ότι δεν είναι έτσι το παιχνίδι...

Μ: Ναι κάτι δεν μου άρεσε, δεν ήθελα, δηλαδή από την στιγμή που σταμάτησα να πηγαίνω, κάτι δεν πήγαινε καλά ότι δεν περνούσα ωραία δεν ήθελα να πηγαίνω.... Αυτό ίσως ήταν το

αίσθημα ενοχής, ότι δεν μου αρέσει ότι δεν θέλω ...δεν ...απλά δεν ήμουν, δηλαδή σου λέω στην αρχή δεν ήξερα γιατί ...γιατί το έκανε σταδιακά, απλά εγώ θυμάμαι την πρώτη φορά αυτή στο στάβλο ...οι υπόλοιπες ήταν πιο... πιο άμεσες... δεν είχε τόσο γύρω γύρω ...

Σ: εσένα... είναι η δεύτερη φορά που σου κάνω αυτή την ερώτηση.. ίσως γιατί δεν έχω καταλάβει... δεν σε άγγιξε όμως ποτέ, εννοώ περαιτέρω, δηλαδή δεν έγινε η πράξη; Ή δεν το θυμάσαι αυτό;

Μ: δεν το θυμάμαι αυτό... αλήθεια δεν το θυμάμαι...

Σ: Φυσικά και με το να γινόταν η πράξη... δεν έχει καμία σημασία... καμία διαφορά...

Μ: απλά θυμάμαι... στο στάβλο να κάθομαι πάνω... και να λέει αυτά που λένε οι άντρες... το σου αρέσει, νια νια ... σε ένα παιδί... τι ξέρει ένα παιδί; Εδώ είσαι 25 χρονών και κάνεις και σε ρωτάει σου αρέσει και είσαι σε φάσηοκει... τώρα ένα παιδάκι... τι να ξέρεις, τι να πεις... σου αρέσει; Που να ξέρεις τι σου αρέσει και τι όχι... σαν παιδάκι... σε παίρνουν από το χέρι και πας ...σου λένε κάτσε κάθεςαι... δηλαδή... τι να σου αρέσει...

Σ: Ήσουν δηλαδή σε μια χαοτική κατάσταση δεν καταλάβαινες ακριβώς τι γίνεται αλλά είχες το αίσθημα ότι κάτι δεν πάει καλά...

Μ: ναι... μετά από καιρό άρχισα να νιώθω ότι κάτι δεν πάει καλά ότι δεν μου αρέσει όλο αυτό ότι δεν θέλω να γίνεται άλλο... δε ξέρω αν ήταν σωστό που δεν ήθελα... αλλά δεν ήθελα να συνεχιστεί άλλο ...όλο αυτό... δεν ξέρω αν ήμουν το μόνο παιδάκι που το έκανε ...και δεν ξέρω αν έχει και σημασία... ξέρω ότι εγώ δεν περνούσα ωραία, ότι δεν μου άρεσε όλο αυτό, αλλά όμως δεν είχα μπει και ποτέ στην διαδικασία να το σκεφτώ δηλαδή η πρώτη φορά που το συζήτησα ήταν πάνω σε συζήτηση που κάναμε μαζί και κάτι λέγαμε για βιασμό και...

Σ: Το θυμάμαι...

Μ: και ξαφνικά... άρχισαν να μου έρχονται τέτοιες εικόνες και λέω τι εννοείς τώρα ; τι είναι αυτό;... ότι ο οργανισμός μου το είχε απωθήσει εντελώς δεν ήθελα να το σκέφτομαι σαν να μην συνέβη ποτέ αλλά συνέβη και σίγουρα με έχει επηρεάσει ακόμα, σίγουρα υποσυνείδητα. Το σκέπτομαι σίγουρα υποσυνείδητα με έχει επηρεάσει...

Σ: Ωραία, θες να φύγουμε από το τότε, γιατί το έχεις περιγράψει όσο καλύτερα μπορείς ...δεν χρειάζεται να πεις κάτι άλλο και λογικό. Αργότερα έκανες φίλες στη ζωή σου... άρχισες να εμπιστεύεσαι ανθρώπους εννοώ...

Μ: Γενικά φαίνομαι ότι εμπιστεύομαι πολύ εύκολα τους ανθρώπους αλλά όταν είναι κάτι σοβαρό όχι προτιμώ δηλαδή να το ξεπεράσω μόνη μου ,να το επεξεργαστώ δηλαδή θα ανοιχτώ σε άνθρωπο όταν θα δω ότι δεν αντέχω άλλο, όταν μπορώ να το διαχειριστώ μόνη μου και θέλω κάπου να τα πω, δηλαδή στα εύκολα θα κάνω χαβαλέ θα συζητήσω αλλά αν είναι κάτι σοβαρό κάτι πολύ προσωπικό όχι θα δυσκολευτώ...

Σ: Αυτό το συγκεκριμένο , ένιωσες ποτέ την ανάγκη να το πεις ή ένιωθες ότι αν το πεις θα σε κατακρίνουν , δεν θα σε καταλάβουν ή το σιγήποτε;

Μ: εεε δηλαδή να το έλεγα στη μαμά μου εννοείς ή στους δικούς μου; δηλαδή αν το έλεγα στη μαμά μου θα ντρεπόντουσαν... δηλαδή δεν θα μπορούσαν να δεχτούν ότι δεν έφταιγα εγώ ή κάτι τέτοιο. Δεν θα μπορούσαν δηλαδή να το αντέξουν και ότι θα τους στοίχειωνε όλο αυτό και θα θεωρούσαν ότι έφταιγα και εγώ για κάποιο λόγο βασικά αυτό πιστεύω... δηλαδή δεν ξέρω αν η μαμά μου το μάθαινε πως θα το αντιμετώπιζε αλλά πιστεύω ότι μπορεί να μην έκανε κάτι από φόβο του τι θα πει η κοινωνία, ποιος θα πιστέψει μια αλλοδαπή γυναίκα μπροστά σε έναν άντρα, έναν του χωριού, δεν ξέρω αν θα άλλαζε κάτι άμα τους το έλεγα...

Σ: Και αυτό ίσως είναι, και σήμερα ο λόγος για τον οποίο δεν το έχεις πει, σε συνδυασμό με την σχέση που είπες πριν ότι έχετε..

Μ: δηλαδή τώρα τι να της πω; Έχουν περάσει πόσα χρόνια, 14-15 πόσα είναι... εε τι να της πω; Απλά θα της κάνω κακό, θα είναι σε φάση τι συνέβη και εγώ δεν ήξερα τίποτα... και θα νιώθει και αυτή τύψεις μετά ότι δεν το ήξερε, ότι θα μπορούσε να το ξέρει, αλλά δεν πιστεύω ότι θα μπορούσε να το ξέρει ...που μπορεί και αυτή να έχει αντιμετωπίσει κάτι ανάλογο, αλλά δεν το ξέρεις γιατί ο καθένας δεν τα λέει αυτά, αλλά δεν θα ήθελα να της το πω τώρα γιατί μόνο κακό θα της έκανα τώρα δεν πιστεύω ότι θα βοηθούσε σε κάτι να τους το πω, ή στη μαμά μου ή στο μπαμπά μου...

Σ: Θεωρείς ότι η μαμά σου έχει αυτή τη στάση γιατί το μεγαλύτερο της πρόβλημα είναι ότι είστε μια οικογένεια από την Αλβανία, και ότι ένα πρόβλημα που μια ελληνική οικογένεια θα το αντιμετώπιζε πιο εύκολα λόγω του ότι γνωρίζεται έχει σε εισαγωγικά μια ισχύ , μια οικογένεια από την Αλβανία σε ένα χωριό γεμάτο Έλληνες, υποτίθεται πάντα, δεν θα μπορούσε να βγάλει μια άκρη με αυτό το θέμα; Θεωρείς ότι η μαμά σου φοβήθηκε, ότι εσύ δεν θα το έλεγες γιατί θα έκανες κακό στην οικογένειά σου;

Μ: Ναι, έτσι πιστεύω, ότι έτσι και αλλιώς ήμασταν στο χωριό οι ξένοι, οι Αλβανοί , οι αλλοδαποί, δηλαδή, μπορεί κάποιος να την πίστευε αλλά μπορεί να ήταν ο ένας στους δέκα οι άλλοι εννιά θα πίστευαν «τον κωλόγερο», σε φάση «το κοριτσάκι είναι τρελό», «τι λέει; Με έχετε εμένα για τέτοιο άνθρωπο; υπόδειγμα συζύγου, συνταξιούχου», τι σκατά ήτανε... δεν θεωρώ ότι θα έβγαζε άκρη... (εννοεί η μητέρα της) Ότι θα το πουλούσε πολύ καλά ώστε να την βγάλει λάδι, θα έλεγε... και μάλλον θα ήταν και η γυναίκα του στο παιχνίδι....

Σ:Αυτό, το ανέφερες πάρα πολλές φορές ότι , η γυναίκα του έλειπε πάντα κατά έναν περίεργο λόγο ...το είπες πολλές φορές, γιατί; Θεωρείς ότι η γυναίκα του γνώριζε;

Μ: Θεωρώ πως ναι,... δηλαδή, μεγαλώνοντας έχω σκεφτεί γιατί έλειπε πάντα; Έχεις έναν άντρα τόσο χρονών, τι κάνει με ένα κοριτσάκι 6-7 χρονών; τι κάνει ώρες; μια ώρα... δύο; δεν αναρωτιέσαι τι κάνει αυτός ο άντρας; Μήπως τους χτύπησε το γαϊδούρι; τι κάνουν τόση ώρα στο οχύρωνα; δηλαδή στο υπόγειο κατέθηκε να πάρει λάδι, κρασί, δεν το πήρε τόση ώρα; Δηλαδή κάποια πράγματα δεν κολλάνε, μεγαλώνοντας λες ρε φίλε.... Να γίνει μια φορά να πεις εντάξει, ξεχάστηκε, αν όμως λείπει συνέχεια τι στο διάολο; πόσο κρατούσε 3-4 λεπτά και δεν της φαινόταν περίεργο; Αλλά και πάλι είναι με ένα μικρό κοριτσάκι , μπορεί το κοριτσάκι αυτό να πέσει να χτυπήσει, ο άντρας σου είναι κωλόγερος....

Σ: Θα πω κάτι τώρα γιατί το θυμάμαι, κάποια στιγμή όταν είχαμε κάτσει μια φορά με μια κοινή παρέα (εγώ και η Μ) , πολύ φίλες μεταξύ μας, άρχισε μια φίλη μας να μας διηγείται ένα περιστατικό όπου πιστεύει ότι υπέστη βιασμό, και αυτό το πράγμα μας το είπε μετά από πολλά χρόνια, ενώ με αυτή τη κοπέλα έχουμε καθημερινή επαφή, μιλάμε, αλλά ποτέ δεν μας το είχε πει. Και τη στιγμή λοιπόν που μας διηγούταν αυτή την ιστορία και όλες δίπλα είμασταν σοκαρισμένες, γιατί το άτομο με το οποίο είχε συμβεί αυτό, ήμασταν φίλοι και τον ξέραμε και δεν περιμέναμε ποτέ κάτι τέτοιο να συμβεί, θυμάμαι ότι στην αρχή κόμπλαρες και ότι ξαφνικά άρχισες να μιλάς και σχεδόν μετά από 10-15 χρόνια φιλίας άρχισες και εσύ να μας διηγείσαι κάτι που δεν μας το είχες πει ποτέ. Τι ήταν αυτό που σε έκανε εκείνη την στιγμή να πεις θα τους το πω τώρα και δεν μας το είχες πει πιο πριν ;

Μ: Ένιωσα ασφάλεια εκείνη τη στιγμή, ένιωσα ότι δεν είμαι η μόνη, ένιωσα ότι αφού δεν κατακρίνουν αυτή και δεν έβλεπα στο ύφος σας το ότι την λυπάστε... το κακομοίρα μου, ένιωσα ότι δεν θα το κάνατε ούτε σε εμένα, και όντως δεν το κάνατε ποτέ , δηλαδή ούτε άλλαξε η συμπεριφορά σας μετά από αυτό, ούτε το κοπανήσατε, δηλαδή σας είπα ότι δεν θυμάμαι πολλά ότι δεν θ ήθελα να το ξανά συζητήσω και το σεβαστήκατε, και όντως αυτό με έκανε να νιώσω ασφάλεια ότι μπορώ να σας εμπιστευτώ και ότι τελικά δεν είμαι η μόνη...

Σ: Από την στιγμή που το είπες ένιωσες μέσα σου μια ασφάλεια, μια ότι δεν είμαι μόνο εγώ, δεν έφταιγα εγώ, συμβαίνει... τα ένιωσες αυτά τα συναισθήματα;

Μ: Ένιωσα μια ανακούφιση και όλες οι σκέψεις που έκανα μετά περί γυναικάς του, για την μαμά μου άμα της το έλεγα, ήταν μετά, εφόσον το συζήτησα για πρώτη φορά, πριν 3-4 χρόνια... στα 20-21...εκεί ήταν και η πρώτη φορά που το σκέφτηκα και λέω πώς έγιναν έτσι, μήπως τα έχω λάθος στο μυαλό μου, μήπως δεν έχει γίνει έτσι το πράγμα αλλά δεν θεωρώ ότι έχω πέσει έξω τόσο πολύ, ότι δεν ξύπνησα ένα πρωί και είπα δεν θα πηγαίνω, δεν ξύπνησα ένα πρωί και θυμάμαι στον οχύρωνα διάφορα, δεν ξύπνησα μια μέρα και χάρηκα που κάποιος πέθανε, δεν είμαι κακός άνθρωπος, δηλαδή με άλλους γιατί δεν το έχω πάθει αυτό, απλά αυτό θα ήταν μια λύτρωση μια ανακούφιση, ότι οκει έγινε δεν μπορείς να το αλλάξεις αλλά δεν φταίω εγώ, δηλαδή ούτε προκάλεσα κάτι, δεν θεωρώ ότι φταίω εγώ... απλά θεωρώ ότι ήμουν την λάθος στιγμή στο λάθος μέρος, ότι θα μπορούσε να είναι το οποιοδήποτε παιδάκι, απλά σε εμένα ίσως ήταν και κάποια άλλα υπέρ του περισσότερο, το ότι είναι αλλοδαπό, ποιος ξέρει απλά εκεί τον ευνόησε λίγο παραπάνω...

Σ: Θωρείς ότι όλη αυτή η εμπειρία που έζησες τότε, όχι μόνο στη σεξουαλική σου ζωή αλλά και σε άλλους τομείς, σε έχει κάνει να μην εμπιστεύεσαι τους ανθρώπους ή να είσαι παθητική ακόμα και στη σεξουαλική σου ζωή κατά κάποιο τρόπο;

Μ: Το πάθαινα στο σεξουαλικό κομμάτι, όχι τόσο στο να εμπιστευτώ ανθρώπους δηλαδή σε αυτό δεν ήμουν τόσο επιφυλακτική. Αλλά στο σεξουαλικό κομμάτι δεν μου άρεσε το από πάνω, αυτό που κάθε γυναίκα το απολαμβάνει, εμένα δεν μου άρεσε το απέφευγα όπως ο διάλογος το λιβάδι, κάθε φορά κάτι έβρισκα μια δικαιολογία γιατί δεν ήθελα δεν μου άρεσε...

Σ: Επειδή σου ερχόταν αυτή η εικόνα;

Μ: ναι υποσυνείδητα. Είχα πάει και στη ψυχολόγο και της το είπα και μου είχε πει ότι δικαιολογείται γιατί είχες συνηθίσει να είσαι παθητική, το σώμα σου είχε μάθει σε αυτό και όταν ερχόταν η σειρά σου να πάρεις την εξουσία, δεν μπορούσες να το διαχειριστείς, ένιωθες ενοχές... Της λέω «ναι ακριβώς», ότι δεν είναι σωστό που το κάνω εγώ γιατί είχα μάθει υποσυνείδητα ότι πρέπει να στο κάνουνε, δεν πρέπει να το κάνεις εσύ, δεν πρέπει να το ευχαριστιέσαι... Όλα αυτά ρε παιδί μου σίγουρα με επηρεάζουν και τώρα, σίγουρα βλέπω πράγματα δηλαδή να συμβιβάζομαι ...πολλά να μην σηκώνω ανάστημα.. γιατί... γιατί δεν ξέρω... γιατί έτσι έμαθα... πάντα κάποιοι άλλοι κυριαρχούν, πάντα κάποιοι άλλοι με το έτσι θέλω θα κάνουν ότι θέλουν ...αλλά δεν θέλω να κάνει όποιος θέλει ότι θέλει επειδή απλά το θέλει, θέλω να το θέλω και εγώ όχι μόνο.... Να είναι αμοιβαίο, όχι ζύπνησες ένα πρωί, όχι δεν έχω τι να κάνω θα πηδήξω τη Μ, όσο ετών και να είναι ...όχι ...θέλω να το κάνω και να το θέλω και εγώ να είναι αμοιβαία η ευχαρίστηση όχι επειδή είσαι εσύ άρρωστος να την πληρώσω εγώ..

Σ: Καταλαβαίνω τι λες, χαλάρωσε, αν θέλεις να σταματήσουμε δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα...

Μ: όχι αντέχω ακόμα (γέλια.)Ίσως μου κάνει και καλό όλο αυτό γιατί πρώτη φορά τα συζητάω τόσο ανοιχτά, τόσο ελεύθερα, χωρίς φόβο ή αγωνία το τι εικόνα θα σχηματίσει αν θα αλλάξει κάνει απέναντι μου... αυτό νομίζω την χρειάζονται αυτή τη συζήτηση δεν το περίμενα τόσο πολύ

Σ: Έχεις καταφέρει τώρα, μετά από καιρό που τώρα πια είσαι σε μια ηλικία, που έχεις καταλάβει, από ότι μου λες, ότι ήταν ένας άρρωστος άνθρωπος, όλο αυτό ήταν λάθος, έφταιγε αυτός ξεκάθαρα, σε χειραγωγούσε,. Εγώ βλέπω ότι τα έχεις καταλάβει όλα αυτά, έχεις καταφέρει όμως και μέσα να το ξεκαθαρίσεις αυτό; Και να προσπαθήσεις από εδώ και πέρα να ακούς εσένα; Να χτίζεις σχέσεις εμπιστοσύνης; Να καταλαβαίνεις ότι όλοι οι άνθρωποι εκεί έξω δεν είναι άρρωστοι ούτε ανώμαλοι, ότι επειδή έτυχε μια φορά αυτό δεν σημαίνει ότι θα συμβαίνει για πάντα...

Μ:Τα προσπαθώ, το προσπαθώ να το δουλεύω να πείσω τον εαυτό μου ότι αξίζω περισσότερα από όλο αυτό, προσπαθώ να δω ότι δεν είναι κακό να ανοίγεις σε ανθρώπους για το συμβαίνει στη ζωή σου, προσπαθώ να το δουλέψω, να μην το αφήσω να με πάρει από κάτω....

Σ: Στις ανθρώπινες σχέσεις σου, είτε αυτές είναι πιο προσωπικές, είτε είναι πιο φιλικές είτε επαγγελματικές, θεωρείς ότι διεκδικείς τον ρόλο σου, ή ότι είσαι σε ένα ρόλο δευτερεύον σαν αυτόν που μου είπες ότι ένιωθες τότε;

Μ: Κατά κάποιο τρόπο θεωρώ ότι είμαι σε δευτερεύοντα ρόλο, μερικές φορές συμβιβάζομαι, από φόβο ότι αν δεν σου κάνω το χατίρι θα φύγεις, βασικά αυτό. Αν δεν σου κάνω το χατίρι, μπορεί να μην θέλω να κάνω κάτι από το πιο μικρό στο πιο μεγάλο, για παράδειγμα να μην θέλω να πάω για καφέ αλλά να πάω, να μην θέλω να κάνω σεξ εκείνη τη στιγμή αλλά να πω κάντο γιατί μπορεί να ξεενερώσει και να φύγει ...αλλά προσπαθώ να το διορθώσω αυτό αν δεν θέλω να το κάνω να μην το κάνω...

Σ: Έχεις συνειδητοποιήσει δηλαδή, ότι δεν πρέπει να αφήνεις άλλο αυτό να σε εξουσιάζει, δηλαδή τον φόβο... απλά το παλεύεις αλλά δεν σου βγαίνει πάντα, αυτό μου λες... σωστά καταλαβαίνω;

Μ: Ναι, ...το δουλεύω είμαστε σε καλό δρόμο (γέλια)

Σ: Ξέρεις τι θέλω να μου πεις, γιατί αυτό μπορεί να έχει συμβεί και σε μια άλλη κοπέλα, αν είχες μπροστά σου ένα παιδάκι 6 χρονών και του είχε συμβεί κάτι παρόμοιο, τι θα του έλεγες τώρα; Πως θα του έλεγες να συμπεριφερθεί; τι να κάνει;

Μ: Να μιλήσει.... Αν είχε την οικειότητα με τους γονείς του, να μιλήσει στους γονείς, του ή σε κάποιον μεγάλο, θεία, νονά σε κάποιον... πάντα ρε παιδί μου έχεις σε κάποιον μια αδυναμία και πας και του λες... θα του έλεγα πες το, γιατί κάτι θα έκανε μπορεί να πήγαινε ο πατέρας του να τον σπάσει στο ξύλο (γέλια) ούτε αυτό θα ήταν σωστό, αλλά θα ήταν μια κίνηση, μπορεί να του έσκαγε μια μήνυση, μπορεί να μην έκανε και τίποτα, αλλά θα είχε προσπαθήσει, δεν είναι ωραίο να το κουβαλάς μόνο σου όλο αυτό και σου είπα εγώ ήμουν τυχερή γιατί δεν το σκεφτόμουν, ο οργανισμός μου το έθαψε, σαν να μην συνέβη ποτέ. Κάποιος άλλος άνθρωπος μπορεί να το σκεφτότανε πιο έντονα, να είχε το παιδάκι ή η κοπέλα μεγαλύτερα προβλήματα από ότι εγώ, μπορεί να έβλεπε εφιάλτες, που εγώ βλέπω εφιάλτες μόνο όταν το συζητήσω, δηλαδή σήμερα το βράδυ, μπορεί και να δω εφιάλτες.. μπορεί αυτή η κοπέλα να βλέπει μονίμως εφιάλτες να μην θέλει να την ακουμπάνε άλλοι, μπορεί να ήταν πιο άσχημα τα πράγματα από αυτά που έγιναν σε εμένα, οπότε καλό θα ήταν να το πει κάπου.

Σ: Και το δεύτερο που θέλω να τονίσω, επειδή δεν είχες καλή σχέση με τη μητέρα σου, από την άποψη ότι δεν μπορούσες να της πεις κάποια πράγματα ή επειδή ήταν η κοινωνία έτσι και πιστεύεις ότι δεν θα γινόσασταν αποδεκτοί. Πιστεύεις γενικά ότι αυτό πρέπει να αλλάξει ; Ότι δηλαδή μπορεί να υπάρχουν και άλλα κορίτσια που να υπόκεινται σε εισαγωγικά αυτό το ρατσιστικό...

Μ: Σίγουρα, δηλαδή τι επειδή η άλλη είναι από την Αλβανία, είναι κινέζα είναι μαύρη, μπορείς να της κάνεις ότι θέλεις επειδή είναι διαφορετική;

Σ: Και επειδή δεν θα μπορεί να μιλήσει...

Μ: Ναι, ακριβώς, τι λιγότερο έχει αυτή από μια Ελληνίδα από μια ντόπια τέλος πάντων. Το ίδιο γυναίκα είναι τα ίδια συναισθήματα έχει...

Σ: Πιστεύεις δηλαδή ότι έπαιξε όντως ρόλο αυτό; Δηλαδή το εκμεταλλεύτηκε...

Μ: Έπαιξε ρόλο παραπάνω, ότι αν έλεγα κάτι δεν θα δίνανε τόσο βάση, δε θα λέγανε η κόρη του Δημήτρη που έχουμε πάει μαζί φαντάροι, θα λέγανε εντάξει η κόρη του Αλβανού είναι σιγά, δεν έγινε και κάτι, δηλαδή δεν θα δίνανε σημασία, όπως δεν δίνουν γενικά σε τέτοια, γενικά θεωρώ ότι το περνάνε λίγο στο ντούκου όλο αυτό που συμβαίνει, αλλά συμβαίνει,

Σ: Για να κλείσουμε γιατί δεν θέλω να σε κουράσω άλλο, και πραγματικά σε ευχαριστώ , το έχεις περιγράψει όσο καλύτερα μπορούσες. Τώρα πια πως αισθάνεσαι με όλο αυτό, το έχεις ξεπεράσει, αισθάνεσαι καλά;

Μ: Νιώθω μεγαλύτερη ανακούφιση και μεγαλύτερη χαρά που το λέω, και με κάνει πιο δυνατή... είναι σαν να έχεις ένα αγκαθάκι μέσα σου, που όσο είναι μέσα πονάει η πληγή, όταν όμως το πάρεις απόφαση και βγάλεις το αγκαθάκι κάποια στιγμή, η πληγή θα επουλωθεί, ναι μεν θα υπάρχει το σημάδι, αλλά δεν θα σε πονάει άλλο, δεν θα βγάζει αίμα, απλά θα είναι εκεί. Και κάποια στιγμή να πεις που χτύπησα εγώ εδώ; τι έπαθα;. Αυτό... όσο το συζητάω με κάνει πιο δυνατή με βοηθάει να το ξεπερνάω, απλά εντάξει δεν μου είναι και εύκολο να το συζητάω...

Σ: Όμως τώρα πια δεν έχεις τα συναισθήματα που είχε εκείνο το 6χρονο κοριτσάκι, ξέρεις ότι θα μπορούσε να είναι ο οποιοσδήποτε στη θέση σου...

Μ: Ναι, δηλαδή τώρα ούτε φοβάμαι την αντιμετώπιση ούτε τα ρίχνω στον εαυτό μου ότι εσύ έφταιγες, θεωρώ ότι απλά έτυχε..

Σ: Σε αυτό τι σε βοήθησε να το καταλάβεις με τα χρόνια;

Μ: Οι γύρω μου, που έχω διαβάσει (παρόμοια περιστατικά) γενικά η ενημέρωση. Ότι δεν είσαι η μόνη ότι υπάρχουν και άλλα τέτοια περιστατικά. Ότι υπάρχουν και άλλοι απλά άργησα να το καταλάβω ακόμα ακούω περιστατικά τέτοια και είμαι έκπληκτη και λέω αλήθεια συμβαίνει; Ενώ το έχω ζήσει ακόμα μου είναι δύσκολο να το πιστέψω ότι συμβαίνει και σε άλλους, ότι υπάρχουν κοπέλες που βιάζονται στα 20, στα 29, σε οποιαδήποτε ηλικία και είσαι σε φάση γιατί ..γιατί συμβαίνει αυτό; Τι σου φταίει ο άλλος, γιατί τον ενοχλείς έτσι; πηγαινε κάνε κάτι άλλο αν θες να εκτονωθείς, πρέπει να βρεις μια περαστική, τυχαία κοπέλα και να της καταστρέψεις την ζωή με κάποιο τρόπο; Γιατί καλό δεν θα της κάνεις σίγουρα, δηλαδή τι βλέπουμε έναν άνθρωπο και λέμε α ωραία μου γυάλισε ας κάνω..

Σ: Δυστυχώς δεν ξέρω τι συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις στη δική σου περίπτωση σίγουρα και σε παρόμοιες τέτοιες περιπτώσεις έχουμε να κάνουμε με άτομα άρρωστα που δεν υπάρχει κάποιο ιδιαίτερο κίνητρο πίσω από αυτό...

Μ: Να κάτσουν σπίτι τους, αυτοί οι άνθρωποι γιατί και αυτοί μπορεί να έχουν παιδιά, να μην κάνουν αυτοί παιδιά... βασικά να κάτσουν σπίτι τους μόνοι τους (εκνευρισμός)

Σ: το καλύτερο για μένα, για σένα είναι ότι είσαι καλά, έχεις απενεχοποιήσει τον εαυτό σου, είσαι δυνατή και το καλύτερο που εγώ θα κρατήσω από την κουβέντα μας είναι αυτό, ότι έχεις «απενεχοποιηθεί» και να μη κατηγορήσεις ποτέ τον εαυτό σου για αυτό...

Μ: Αυτό θα το κρατήσω και εγώ, χρειάζεται νομίζω...

Σ: Νιώθεις ανακούφιση, νιώθεις καλά;

Μ: Νιώθω μια γαλήνη, είχα ένα άγχος στη αρχή όταν σκεφτόμουν ότι θα έπρεπε να το ξανά ζήσω όλο αυτό, αλλά τελικά με συνεπήρε από μόνο του, νόμιζα ότι δεν θα θυμάμαι τίποτα τι κάνω εγώ εδώ αλλά τελικά βγήκαν από μόνα τους στην επιφάνεια...

Σ: Σε ευχαριστώ πάρα πολύ Μ μου...

Μ: Εγώ ευχαριστώ που για μια φορά απέδειξα ότι είμαι δυνατή, χωρίς να το ξέρω...